

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Cononis presbyteri Monasterij Penthucula. Capvt III.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

mnis aspexit quendam astantem sibi, & dicentē
 Dic senex, Quò ire vis? Respondit: In montem Si-
 na. Dicit ei: Ne, quæso, ne recedas hinc. Cum verò
 seni id persuadere non posset, abscessit. Febris ve-
 rò seni acius infesta erat. Rursus nocte sequenti
 idem seni astitit eodem habitu, & ait: Quid, se-
 nior, affligi vis: Audi me, & nusquam hinc pro-
 ficearis. Ait illi senex: Tu quis nam es? Respon-
 dit is qui apparuerat: Ego ¹ sum Ioannes Bapti-
 sta; & ideo tibi iubeo, vt nusquam recedas. Nam
 spelunca ista breuis, maior est monte Sina. Quip-
 pe in hanc sapius Dominus noster Iesus, cum me
 visitaret, ingressus est. Pollicere ergò mihi, quòd
 hic habitabis, & ego mox tibi ² sanitatem resti-
 tuo. Quod senex audiens, libenter spondit, se
 in eadem spelunca permansurum. Et continuo
 sanus effectus, perseverauit ibidem toto vitæ suæ
 tempore. Speluncam verò illam fecit Ecclesiam,
 congregauitq; fratres. Appellatur autem locus ille
 Sapsa.

¹ Si Sancti apparent hominibus, non sunt mortui, vt qui-
 dam dicunt, sed maxime coram Deo viuunt.

² Et ego mox tibi sanitatem restituo. Vides, quòd Sancti
 in virtute Dei miracula faciunt, & sanitates cōferunt.

De sene, Qui in propria spelunca pascebat Leones.

CAPVT II.

VIT in eodem loco Sapsa, commorās in spe-
 leo senex alius tantæ virtutis, vt leones secū
 in eadem spelunca susciperet, atq; cibum eis
 in suo sinu præberet.

Vita Cononis presbyteri Monasterij Penthucula.

CAPVT III.

CVM in monasterium sancti patris nostri
 Sabæ profecti fuisset ad Abbatem Atha-
 nasia

nassium, narrauit nobis senex dicens: Cùm esset
 in monasterio Penthucula, presbyter quidam e-
 rat ad baptismi ministerium, Conon nomine, A-
 lexandrinus genere, quem pro vitæ merito Pa-
 tres iusserant, vt baptizaret accedentes. Ipse igitur
 sancto Chrismate ungebatur, & baptizabat eos
 qui ad hoc veniebant. Quoties ergo mulierem
 inungeret, scandalizabatur, atq; ideo ex monas-
 terio abscedere volebat. Cùm autem ea cogitatione
 pulsabatur, assistebat ei sanctus Ioannes Baptista
 dicens: Tolera, & perseuera, & ego te ab hoc bel-
 lo liberabo. Quadam verò die venit puella ex
 fide, vt baptizaretur, quæ ita speciosa erat, ac tan-
 tæ pulchritudinis, vt non posset Presbyter nudam
 eam sancto oleo inungere. Cùm sic verò puella il-
 lic mansisset duos dies, audiens hoc Archiepiscopus
 Petrus obstupuit de sene vehementer, voluit
 que ad hoc opus delegare Diaconissam mulierem,
 sed id non fecit, ne contra 2 Canones fecisse videretur.
 Conon verò presbyter, sumpto melioris
 suo, recessit dicens: Iam non amplius in hoc loco
 manebo. Cùm ergo exisset ad colles, ecce sanctus
 Ioannes Baptista obuius illi factus est, & tranquilla
 voce 3 affatus est illum dicens: Reuertere
 ad monasterium tuum, & hoc te bello leuabo. Abbas
 verò Conon ait illi cum indignatione: Vere non
 reuertar. Ecce enim iam toties pollicitus es mihi
 istud, nec fecisti. Tunc sanctus Ioannes cum sedere
 fecit, a motisque vestimentis eius signauit e-
 um ter signo Crucis sub vmbilico, dixitque ei: Cre-
 de mihi, presbyter Conon; volebam te pro hac
 pugna mercede donari: sed quia non vis ecce ab-
 suli à te hoc bellum: mercede autem huius ope-
 ris carebis. Reuersus Presbyter in cœnobium, vt
 baptizare consueuerat, in crastinum vinctam pu-
 ellam

illam baptizauit, neque penitus animaduertit, et
 esse mulierem. Impleuit autem & alios annos
 duodecim in baptizandi ministerio tanta tran-
 quillitate animi, & corporis, vt nullum ultra
 sentiret carnis motum, cum inspiceret, ac tan-
 geret mulieres. Atque ita in pace consummatus
 est.

1 Quod Presbyter sancto Chrismate baptizatos inungeret,
 intellige de vnctione in vertice, non autem in fronte.
 Nā hoc solū competit Episcopis. Ex quo etiā habes, rit⁹
 qui ex Ecclesie consuetudine in baptismo adhiberi so-
 lent esse seruandos, cuiusmodi est hæc sacra vnctio.

2 Vide in quanti obseruatione essent Canones ecclesiasti-
 ci, etiam apud antiquos illos Patres.

3 Ecce quomodo viuens, est etiam post mortem sanctus
 Ioannes Baptista.

Habes etiam quomodo sancti miracula faciunt in vir-
 tute Dei. Denique quod Crucis signum magnas virtute-
 tes operatur.

Visio Abbatis Leontij.

C A P V T. IIII.

NARRAVIT nobis Abbas Leontius, cœ-
 nobij sancti patris nostri Theodosij Dux,
 dicens: Postquam fugati sunt ab infidelibus
 persecutionem passi Monachi propter nouū mo-
 nasterium, quod dicitur Laura. Quodam verò die
 Dominico descendi in Ecclesiam, vt acciperē sa-
 cra mysteria. Ingressusque vidi Angelum stan-
 tem ad dextrum altaris cornu, & magno pauore
 correptus, reuersus sum in cellulam meam. Et ve-
 nit mihi vox de cœlo, dicens: Ex quo¹ sanctifica-
 tum est altare istud, ego iugiter illi astare iussus
 sum.

Vide